

49de Møde.

Torsdag den 12. Februar Kl. 11/2.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Bestemmelser vedrørende Statsanstalten for Livsforsikring.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5235).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Kragh: Der er i de sidste Par Menneskealdrer gjort et meget betydeligt Arbejde for Udbredelsen af Livsforsikrings-tanken til de videst mulige Kredse i Befolkningen, et Arbejde, som har været af stor baade økonomisk og social Betydning. Enhver Bestræbelse fra de indenfor dette Arbejde virkende, som, samtidig med at den ikke rokker ved den Tryghedsfølelse, der gerne fra den forsikredes Side skulde være knyttet til Livsforsikringen, gør Adgangen til Livsforsikringen lettere, udvider Forsikringsformernes Omraade, maa derfor efter min Mening hilses med Glæde, og i Traad dermed forekommer det mig, at man med megen Tilfredshed maa se det Forslag, der her foreligger om Ændring i Bestemmelser vedrørende Statsanstalten for Livsforsikring.

Statsanstalten har jo en Særstilling indenfor de danske Livsforsikringsinstitutioner ved, at dens hele Arbejdsform er paa meget afgørende Maade fastsat ved Lovbestemmelser. Det var vel rimeligt, at man maatte gøre saaledes, da Anstalten stiftedes for snart 50 Aar siden, men Livsforsikringsarbejdets baade tekniske og merkantile Grundlag er siden den Tid undergaaet en saa rivende Udvikling, at det, der den Gang var rimeligt, maaske nødvendigt, nu vel maa siges at være blevet til en Klods om Benet paa denne Institution, hvis Indsats i dansk Livsforsikrings-

virksomhed, hvor betydningsfuld den end har været, ganske sikkert gennem de senere Aar i høj Grad er blevet hemmet ved hele den Form for Fastsættelse af Rammerne for Anstaltens Virksomhed, der stadig i Henhold til Loven af 1871 er gældende. Jeg har da ogsaa med Glæde lagt mærke til, at den højtærede Finansminister i sin Forelæggelsestale har været inde paa den Side af Anstaltens Stilling og udtalt sin Sympati med en grundig Ændring af hele det bestaaende Forhold for Anstaltens Vedkommende, tilsigtende at give den større Arbejdsfrihed under Arbejdsformer, som mere nærmede sig de Vilkaar, hvorunder de private Livsforsikringsinstitutioner virker; og antagelig ogsaa mere skulde nærme sig til de Tilsynsformer, disse Institutioner er undergivne. Men jeg deler ganske den Betragtning, den højtærede Minister fremsatte, at dette at gaa til en saa vidtgaende Ændring af hele det Grundlag, hvorpaa Statsanstalten hviler, vel vilde have sine Betænkeligheder i nærværende Øjeblik og vel sagtens ogsaa, hvis man gjorde Forsøg derpaa, vilde hindre, at det foreliggende Lovforslag fik den hurtige Gang gennem Rigsdagen, som det er meget ønskeligt, at det vil faa, for at de Forhold, det omhandler, hurtigst muligt kan formes, saaledes at de kan afsætte Resultater i Anstaltens praktiske Virksomhed.

Jeg maa have Lov til at sige, at som jeg ser paa det hele Forslag med Sympati, saaledes er i Virkeligheden min Glæde ikke mindst ved at læse § 15, som bemyndiger Finansministeren til at lade samle og optrykke hele det Sammensurium af Bestemmelser angaaende Statsanstaltens Virksomhed, som vi i dette Øjeblik har. Den ulykkelige Rigsdagsmand, der, som jeg, har skullet sætte sig i nogen Grad ind i dette Lovforslag, har maattet have et helt Bibliotek foran sig for overhovedet at kunne følge med i alle de Henvisninger, Forslaget indeholder. Jeg tænkte under dette Arbejde med Gysen paa, hvorledes det vilde gaa et Menneske, som ikke er inde i de lovtekniske Former, hvis han skulde sætte sig ind i Planen og Grundlaget for Anstaltens Arbejde, og der kan dog være Forhold, hvor dette er ønskeligt for dem, der tænker paa at indtræde i